

Wraz z postanowieniem
z 11 maja 2017r. dot. M. S.
o prawidłowym zaliczeniu okresu tymczas. areszt.

Sygn. akt: II AKa 22/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący :	SSA Barbara Suchowska
	SSA Mariusz Żak SSA Helena Kubaty (spr.)
Protokolant :	Magdalena Bauer

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej w Katowicach Ł. M.**

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2016 roku sprawy

1. **D. S. (S.)** s. P. i B.

ur. (...) w K.

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 02.03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego i art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobie napojów spirytusowych w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k. oraz z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.;

2. **A. T.(T.)** s. A. i M.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 02.03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego i art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobie napojów spirytusowych w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k. oraz z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.;

3. **P. C.** s. S. i I.

ur. (...) w K.

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 02.03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego i art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobie napojów spirytusowych w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.

w zw. z art. 65 k.k. oraz z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.;

4. **M. S.** s. J. i Z.

ur. (...) w L.

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 02.03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego i art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 18.10.2006r.

o wyrobie napojów spirytusowych w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.

w zw. z art. 65 k.k. oraz z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.;

na skutek apelacji obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 25 czerwca 2015 roku, sygn. akt XVI K 3/11

I. zmienia zaskarżony wyrok **w stosunku do oskarżonego D. S.** w ten sposób, że:

- w punkcie 1 ustala czas popełnienia przestępstwa na okres od października 2008 roku do czerwca 2009 roku i łagodzi wymierzoną oskarżonemu za ten czyn karę pozbawienia wolności do 1 (jednego) roku;
- w punkcie 2 ustala czas popełnienia przestępstwa na okres od października 2008 roku do czerwca 2009 roku oraz przyjmuje, że przedmiotem odkażania było 88 715 litrów i 9 600 kilogramów skażonego alkoholu etylowego z czego uzyskał 88 648 litrów odkażonego alkoholu etylowego o znacznej wartości wynoszącej 5 318 880 złotych i łagodzi wymierzoną mu za ten czyn karę pozbawienia wolności do 1 (jednego) roku;
- w punkcie 3 ustala czas popełnienia przestępstwa na okres od października 2008 roku do czerwca 2009 roku oraz przyjmuje, że w wyniku nielegalnego odkażania wszedł w posiadanie 88 648 litrów odkażonego alkoholu etylowego,
a uszczuplony podatek akcyzowy wielkiej wartości wynosi 4 177 064 złote
i łagodzi wymierzoną oskarżonemu za ten czyn karę pozbawienia wolności do 1 (jednego) roku;
- w punkcie 6 orzeka przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 112 100 złotych w miejsce kwoty 134 600 złotych;
- w punkcie 7 obniża wysokość orzeczonego środka karnego do kwoty 4 177 064 złote;
- uchyla punkt 4 i 5 wyroku i na mocy art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. oraz art. 39 § 1 i 2 k.k.s. wymierza oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet na mocy art. 63 § 1 k.k. okres tymczasowego aresztowania od dnia 25 czerwca 2009 roku do dnia 21 grudnia 2009 roku;

II. zmienia zaskarżony wyrok **w stosunku do oskarżonego A. T.** w ten sposób, że:

- w punkcie 10 przyjmuje, że przedmiotem odkażania było 20 000 litrów skażonego alkoholu etylowego z czego uzyskał 17 800 litrów odkażonego alkoholu etylowego o znacznej wartości wynoszącej 1 068 000 złotych i łagodzi wymierzoną mu za ten czyn karę pozbawienia wolności do 8 (ośmiu) miesięcy;
- w punkcie 11 przyjmuje, że w wyniku nielegalnego odkażania oskarżony wszedł w posiadanie 17 800 litrów odkażonego alkoholu etylowego a uszczuplony podatek akcyzowy dużej wartości wynosi 838 736 złotych i łagodzi wymierzoną mu za ten czyn karę pozbawienia wolności do 8 (ośmiu) miesięcy;

- w punkcie 12 ustala, że czyn tam przypisany został popełniony w okresie od kwietnia 2008 roku do października 2008 roku;
- w punkcie 15 orzeka przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 1500 złotych w miejsce kwoty 3 150 złotych;
- w punkcie 16 obniża wysokość orzeczonego środka karnego do kwoty 838 736 złotych;
- uchyla punkt 13 i 14 wyroku i na mocy art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. oraz art. 39 § 1 i 2 k.k.s. wymierza oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet na mocy art. 63 § 1 k.k. okres tymczasowego aresztowania od dnia 25 czerwca 2009 roku do dnia 29 stycznia 2010 roku;

III. zmienia zaskarżony wyrok **w stosunku do oskarżonego P. C.** w ten sposób, że

- w punkcie 20 ustala czas popełnienia przestępstwa na okres od października 2008 roku do czerwca 2009 roku i łagodzi wymierzoną mu za ten czyn karę pozbawienia wolności do 6 (sześciu) miesięcy;
- w punkcie 21a przyjmuje, że przedmiotem odkażania było 6 000 litrów skażonego alkoholu etylowego, z czego uzyskał 5 340 litrów odkażonego alkoholu etylowego o znacznej wartości wynoszącej 320 400 złotych, a w punkcie 21b ustala czas popełnienia przestępstwa na okres od października 2008 roku do czerwca 2009 roku i przyjmuje, że ilość skażonego alkoholu etylowego wynosi 88 715 litrów i 9 600 kilogramów, zaś odkażonego 88 648 litrów o znacznej wartości wynoszącej 5 318 880 złotych oraz łagodzi karę pozbawienia wolności orzeczoną za ciąg przestępstw opisanych w punkcie 21a i b do 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
- w punkcie 22 przyjmuje, że przedmiotem przestępstwa było 5 340 litrów odkażonego alkoholu etylowego, a wysokość uszczuplonego podatku akcyzowego wynosi 251 620 złotych i łagodzi orzeczoną za ten czyn karę pozbawienia wolności do 6 (sześciu) miesięcy;
- w punkcie 23 ustala, że czyn tam przypisany został popełniony w okresie od kwietnia 2008 roku do października 2008 roku;
- w punkcie 24 ustala czas popełnienia przestępstwa na okres od października 2008 roku do czerwca 2009 roku i przyjmuje, że ilość odkażonego alkoholu etylowego wynosiła 88 648 litrów, a wysokość uszczuplonego podatku akcyzowego wielkiej wartości wynosi 4 177 064 złote oraz łagodzi wymierzoną za ten czyn karę pozbawienia wolności do 8 (ośmiu) miesięcy;
- w punkcie 27 orzeka przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 900 złotych w miejsce kwoty 1 350 złotych, a w punkcie 28 w kwocie 19 800 złotych w miejsce kwoty 56 000 złotych;
- uchyla punkt 25 i 26 wyroku i na mocy art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. oraz art. 39 § 1 i 2 k.k.s. wymierza oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet na mocy art. 63 § 1 k.k. okres tymczasowego aresztowania od dnia 25 czerwca 2009 roku do dnia 24 listopada 2009 roku;

IV. zmienia zaskarżony wyrok **w stosunku do M. S.** w ten sposób, że:

- w punkcie 32 ustala czas popełnienia przestępstwa na okres od października 2008 roku do czerwca 2009 roku i łagodzi wymierzoną za ten czyn karę pozbawienia wolności do 7 (siedmiu) miesięcy;

- w punkcie 33 ustala czas popełnienia przestępstwa na okres od października 2008 roku do czerwca 2009 roku i przyjmuje, że przedmiotem odkażania było 88 715 litrów i 9 600 kilogramów skażonego alkoholu etylowego, z czego uzyskał 88 648 litrów odkażonego alkoholu etylowego o znacznej wartości wynoszącej 5 318 880 złotych oraz łagodzi wymierzoną za ten czyn karę pozbawienia wolności do 8 (ośmiu) miesięcy;
- w punkcie 34 ustala czas popełnienia przestępstwa na okres od października 2008 roku do czerwca 2009 roku i przyjmuje, że ilość odkażanego alkoholu etylowego wynosiła 88 648 litrów, a uszczuplony podatek akcyzowy wielkiej wartości wynosi 4 177 064 złote i łagodzi wymierzoną za ten czyn karę pozbawienia wolności do 9 (dziewięciu) miesięcy;
- uchyla punkt 35 i 36 wyroku i na mocy art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. wymierza oskarżonemu karę łączną w wysokości 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okres tymczasowego aresztowania od dnia 25 czerwca 2009 roku do dnia 21 grudnia 2009 roku;

V. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

VI. zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Katowicach) na rzecz adwokata M. K. – Kancelaria Adwokacka w K. kwotę

1771,20 (tysiąc siedemset siedemdziesiąt jeden złotych i dwadzieścia groszy), w tym 23% VAT tytułem nieopłaconych kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu P. C. w postępowaniu odwoławczym;

VII. zwalnia wszystkich oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSA Helena Kubaty SSA Barbara Suchowska SSA Mariusz Żak

sygn. II AKa 22/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 VI 2015 r. sygn. XVI K 3/11 Sąd Okręgowy w Katowicach uznał oskarżonego D. S. za winnego tego, że :

1. w okresie od lipca 2008 r. do 25 czerwca 2009 r. w K., S., Ś. i C. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej założył i kierował zorganizowaną grupą przestępczą, mającą na celu popełnienia przestępstw skarbowych, polegających na nielegalnym odkażaniu skażonego alkoholu etylowego, jego sprzedaży oraz uchylaniu się od obowiązku zapłaty podatku akcyzowego, czym wyczerpał znamiona art. 258§3 k.k. i za to na podstawie art. 258§3 kk wymierzył mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

2. w okresie od VII 2008 r. do 25 VI 2009 r. w K., S., Ś. i C., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z P. C. i M. S., w krótkich okresach czasu i z w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, odkaził 103,715 litrów oraz 9.600 kg skażonego alkoholu etylowego, z czego uzyskał 101.701 litrów odkażonego alkoholu etylowego, o znacznej wartości wynoszącej 6.102.060 zł., który następnie sprzedał, przy czym z działalności tej uczynił sobie stałe źródło dochodu, czy wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2001 r., nr 31, poz. 353 z późn.zm) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk. i za to na podstawie art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. a art. 65§1 kk. wymierzył mu karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

3. w okresie od VII 2008 r. do 25 VI 2009 r. w K., S., Ś. i C. w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wszedł w wyniku nielegalnego odkażania w posiadanie wyrobu akcyzowego w ilości 101.701 litrów odkażonego alkoholu etylowego, nie ujawniając właściwemu organowi przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie składając deklaracji podatkowych, jako podatnik podatku akcyzowego uchylił się od opodatkowania tym podatkiem, przez co uszczuplił należny Skarbowi Państwa podatek akcyzowy wielkiej wartości w kwocie 5.044.369,60 zł. Przy czym z przestępstwa tego uczynił sobie źródło dochodu, czym wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54§1 k.k.s w zw. z art. 6§2 k.k.s w zw. z art. 37§1 pkt. 1, 2 i 5 k.k.s i za to na podstawie art. 54§ 1 k.k.s w zw. art. 38§2 pkt. 1 k.k.s. wymierzył mu karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 85 k.k w zw. z art. 20§2 k.k.s i art. 39§2 k.k.s w zw. z art. 39§1 k.k.s orzekł wobec tego oskarżonego karę łączną w wymiarze 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto orzekł 2 środki karne (z art. 45§1 k.k. i art. 33§1 k.k.s.) przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa (odpowiednio w kwocie 134 600 zł i 5 044 369,60) przypadek dowodów rzeczowych i zaliczył oskarżonemu na poczet kary łącznej okres tymczasowego aresztowania w okresie od 25.06.2009 r. do dnia 21.12.2009 r.

Oskarżony A. T. został uniewinniony od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 258§1 k.k, a został uznany za winnego tego, że:

1. w okresie od stycznia 2007 r. do czerwca 2009 r. w K., C. i S., wspólnie i w porozumieniu z P. C. oraz inną osobą, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oczyścił 31.000 litrów skażonego alkoholu etylowego o znacznej wartości wynoszącej 1.860.000 zł., przy czym z działalności tej uczynił sobie stałe źródło dochodu, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 65§1 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

2. w okresie od stycznia 2007 r. do czerwca 2009 r. w K., C. i S., w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wszedłszy w wyniku nielegalnego odkażania w posiadanie wyrobu akcyzowego w ilości 31.000 litrów odkażonego alkoholu etylowego, nie ujawniając właściwemu organowi przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie składając deklaracji podatkowych, jako podatnik podatku akcyzowego, uchylił się od opodatkowania tym podatkiem, przez co uszczuplił należny Skarbowi Państwa podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 1.460.720 zł., przy czym z przestępstwa tego uczynił sobie stałe źródło dochodu, co stanowi przestępstwo skarbowe z art. 54§1 k.k.s w zw. z art. 6§2 k.k.s w zw. z art. 37§1 pkt.1 i 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 54§1 k.k.s w zw. z art. 38§1 pkt.3 k.k.s. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności;

3. w okresie od stycznia 2008 r. do października 2008 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z P. C., w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przewoził, prznosił, pomagał w zbyciu i w ukryciu wyrobów akcyzowych w postaci 4.000.000 sztuk papierosów, nie oznaczonych polskimi znakami skarbowymi akcyzy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wiedząc że stanowią one przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 k.k.s. i nie została od nich zapłacona akcyza w należnej wysokości, przez co uszczuplił należny Skarbowi Państwa podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 726.880 zł., przy czym z przestępstwa tego uczynił sobie stałe źródło dochodu, co stanowi przestępstwo skarbowe z art. 65§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt. 1 i 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 65§1 k.k.s. w zw. z art. 38§1 pkt. 3 k.k.s. wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 85 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s, art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§ 1 k.k.s orzekł wobec oskarżonego karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności i zaliczył na jej poczet okres tymczasowego aresztowania od 25.06.09 do dnia 29.01.2010 r. Nadto sąd orzekł wobec tego oskarżonego środek karny z art. 45§1 kk (3150 zł) oraz 2 środki karne z art. 33§ 1 k.k.s (1 460 720 zł i 726 880 zł). Orzekł też przepadek dowodów rzeczowych.

Oskarżony P. C. został uznany za winnego tego, że:

1. w okresie od lipca 2008r. do czerwca 2009 r. w K., S., Ś. i C. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, polegających na nielegalnym odkażaniu skażonego alkoholu etylowego, jego sprzedaży i uchylaniu się od obowiązku zapłaty podatku akcyzowego, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach recydywy specjalnej podstawowej, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie z dnia 10 maja 2001 r. (sygn. akt II K 1678/00/S) za podobne przestępstwo umyślne z art. 286§1 k.k., art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w ramach orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z 27 grudnia 2006r. (sygn. akt II K 218/06) kary łącznej 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności w okresie

od 9 sierpnia 2000r. do 14 grudnia 2001r. oraz od 7 listopada 2006 r. do

7 marca 2008 r., co stanowi przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 64§1 kk.

i za to na podstawie art. 258§ 1 kk. wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

2. ciągu 2 przestępstw polegających na tym, że :

a) w okresie od kwietnia 2008 r. do lipca 2008r. w K., C., wspólnie i w porozumieniu z A. T., w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej odkaził 9.000 litrów skażonego alkoholu etylowego, o znacznej wartości wynoszącej 540.000 zł., przy czym z działalności tej uczynił sobie stałe źródło dochodu, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach recydywy specjalnej podstawowej, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie z dnia 10 maja 2001r. (sygn. akt II K 1678/00/S) za podobne przestępstwo umyślne z art. 286§1 k.k., art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w ramach orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z 27 grudnia 2006 r. (sygn. akt II K 218/06) kary łącznej 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności w okresie od 9 sierpnia 2000 r. do 14 grudnia 2001 r. oraz od 7 listopada 2006 r. do 7 marca 2008 r, to jest przestępstwa z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

b) w okresie od lipca 2008r. do czerwca 2009 r. w K., S., Ś. i C., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z D. S.

i M. S., w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej odkaził 103.715 litrów oraz 9.600 kg skażonego alkoholu etylowego, z czego uzyskał 101.701 litrów odkażonego alkoholu etylowego, o znacznej wartości wynoszącej 6.102.060 zł., który następnie sprzedał, przy czym z działalności tej uczynił sobie stałe źródło dochodu, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach recydywy specjalnej podstawowej, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie z dnia 10 maja 2001r. (sygn. akt II K 1678/00/S) za podobne przestępstwo umyślne z art. 286§1 k.k., art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w ramach orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z 27 grudnia 2006r. (sygn. akt II K 218/06) kary łącznej 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności w okresie od 9 sierpnia 2000 r. do 14 grudnia 2001 r. oraz od 7 listopada 2006 r. do 7 marca 2008 r., to jest przestępstwa z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 14 cyt. ustawy w zw. z art. 65§1 k.k.s. i z art. 91§1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

3. w okresie od kwietnia 2008 r. do października 2008 r. w K., S., Ś. i C., w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z A. T., przechowywał, przewoził, prznosił, pomagał w zbyciu

i w ukryciu wyrobów akcyzowych w postaci 9.000 litrów odkażonego alkoholu etylowego nie oznaczonych polskimi znakami skarbowymi akcyzy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wiedząc że stanowiły one przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks. i nie została od nich zapłacona akcyza w należnej wysokości, przez co uszczuplił należny Skarbowi Państwa podatek akcyzowy w kwocie 424.080 zł., przy czym z przestępstwa tego uczynił sobie stałe źródło dochodu, czyn wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego z art. 65§1 kks. w zw. z art. 6§2 kks i art. 37§1 pkt 2 kks i za to na podstawie art. 65§1 kks w zw. z art. 38§1 pkt 3 kks wymierzył karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

4. w okresie od stycznia 2008 r. do października 2008 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z A. T., w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przewoził, prznosił, pomagał w zbyciu i w ukryciu wyrobów akcyzowych w postaci 4.000.000 sztuk papierosów, nie oznaczonych polskimi znakami skarbowymi akcyzy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wiedząc że stanowią one przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 k.k.s. i nie została od nich zapłacona akcyza w należnej wysokości, przez co uszczuplił należny Skarbowi Państwa podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 726.880 zł., przy czym z przestępstwa tego uczynił sobie stałe źródło dochodu, czyn wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego z art. 65§1 kks w zw. z art. 6§2 k.k.s i z art. 37§1 pkt 1 i 2 k.k.s i za to na podstawie art. 65§ 1 k.k.s w zw. z art. 38§1 pkt 3 k.k.s wymierzył karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

5. w okresie od VII 2008 r. do czerwca 2009 r. w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej z D. S. i M. S., przechowywał, przewoził, prznosił, pomagał w zbyciu i w ukryciu wyrobów akcyzowych w postaci 101.701 litrów odkażonego alkoholu etylowego nie oznaczonych polskimi znakami skarbowymi akcyzy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wiedząc że stanowią one przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 k.k.s. i nie została od nich zapłacona akcyza w należnej wysokości, przez co uszczuplił należny Skarbowi Państwa podatek akcyzowy wielkiej wartości w kwocie 5.044.369,60 zł, przy czym z przestępstwa tego uczynił sobie stałe źródło dochodu – czyn wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego z art. 65§1 kks w zw. z art. 6§2 kks i art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 kks i ze to na mocy art. 65§1 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na mocy art. 85 kk w zw. z art. 20§2 kks , art. 39§2 kks w zw. z art. 39§1 kks wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności zaliczając na jego poczet okres tymczasowego aresztowania w okresie od 25 VI 09 do

24 XI 09 r. Orzekł też wobec tego oskarżonego środek karny z art. 45§1 kk dwukrotnie (1350 zł i 56 000 zł) i środek karny z art. 33§1 k.k.s – przepadku równowartości korzyści majątkowej w kwocie 2000 zł, a nadto przepadek dowodów rzeczowych.

Oskarżony M. S. uznany został za winnego tego, że:

1. w okresie od lipca 2008 r. do czerwca 2009 r. w K., S., Ś. i C. w celu osiągnięcia korzyści majątkowych brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw i przestępstw skarbowych, polegających na nielegalnym odkażaniu skażonego alkoholu etylowego, jego sprzedaż i uchyleniu się od obowiązku zapłaty podatku akcyzowego to jest przestępstwa z art. 258§ 1 k.k i za to na podstawie art. 258§ 1 k.k wymierzył mu na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawiania wolności.

2. w okresie od VII 2008 r. do VI 2009 r. w K., S., Ś. i C., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z D. S. i P. C., w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, odkaził 103 715 litrów oraz 9 600 kg skażonego alkoholu etylowego, z czego uzyskał 101 701 litrów odkażonego alkoholu etylowego, o znacznej wartości wynoszącej 6.102.060 zł., który następnie sprzedał, przy czym z działalności tej uczynił sobie stałe źródło dochodu – co stanowiło przestępstwo

z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2 III 2001 r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzania wyrobów tytoniowych w zw. z art. 12 kk i art. 65§ 1 kk i za to na mocy art. 14 cyt. ustawy w zw. z art. 65§ 1 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

3. w okresie od VII.2008 r. do VI.09 w K., S., Ś. i C., w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej z D. S. i P. C., przechowywał, przewoził, prznosił, pomagał w zbyciu i w ukryciu wyrobów akcyzowych w postaci 101.701 litrów odkażonego alkoholu etylowego nie oznaczonych polskimi znakami skarbowymi akcyzy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wiedząc że stanowią one przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks i nie została od niego zapłacona akcyza w należnej wysokości, przez co uszczuplił należny Skarbowi Państwa podatek akcyzowy wielkiej wartości w kwocie 5.044.369, 60 zł., przy czym z przestępstwa tego uczynił sobie stałe źródło dochodu, co stanowi przestępstwo skarbowe z art. 65§1 kks. w zw. z art. 6§2 kks. i art. 37§1 pkt. 1, 2 i 5 kks i za to na podstawie art. 65§1 kks. w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks. wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na mocy art. 85 kk w zw. z art. 20§2 kks, art. 39§2 kks w zw. z art. 39§1 kks wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności i zaliczył na jej poczet okres tymczasowego aresztowania od dnia 15.IX.09 do dnia 29.I.2010 r.

Orzekł też wobec tego oskarżonego środek karny z art. 45§1 kk – przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 36 400 zł oraz przepadek dowodów rzeczowych.

Wyrok ten zaskarżyli obrońcy wszystkich oskarżonych i tak:

Obrońca oskarżonego D. S. zarzucił:

1. Błąd w ustaleniach faktycznych mających wpływ na treść wydanego wyroku, a polegających na uznaniu, iż w stosunku do oskarżonego D. S. nie można było zastosować dobrodziejstw wynikających z przepisów art. 60 § 3 kk, gdyż nie zostały spełnione warunki w nich opisane, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego, w szczególności sąd I instancji nie wziął w należyтым stopniu pod uwagę, iż oskarżony wskazał sposób i metody działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, rolę poszczególnych osób w tejże grupie, wysokość uzyskanych korzyści i sposób ich podziału.
2. Rażąca niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności.

W efekcie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do

ponownego rozpatrzenia, ewentualnie o zmianę orzeczenia poprzez złagodzenie kary i warunkowe zawieszenie jej wykonania.

Obrońca oskarżonego A. T. zarzucił obrazę art. 5 kpk poprzez jego niezastosowanie i zastosowanie w ograniczonym zakresie skutkujący nie zastosowaniem art. 17 par 1 pkt 1 kpk oraz błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,

a mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że oskarżony trudnił się odkażaniem skażonego alkoholu i handlem papierosami bez znaków akcyzy wyłącznie na podstawie niezwyfikowanych wyjaśnień oskarżonego G., a w szczególności oskarżonego C.. Wniósł zatem o uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu czynów, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego M. S. zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania a to art. 7 i 4 kpk poprzez jednostronną i dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego w zakresie dotyczącym tego oskarżonego.

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku przez przyjęcie, że oskarżony M. S. winnym jest tego, że:

W okresie od lipca 2008 r. do czerwca 2009 r. w K., S., Ś. i C.:

a. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnienie przestępstw i przestępstw skarbowych polegających na nielegalnym odkażaniu skażonego alkoholu etylowego jego sprzedaży i uchylenia się od obowiązku zapłaty podatku akcyzowego;

b. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej z D. S. i P. C. czyniąc sobie stałe źródło dochodu:

- odkaził 103 715 litrów oraz 9 600 kg skażonego alkoholu etylowego z czego uzyskał 101 701 litrów odkażonego alkoholu etylowego o znacznej wartości wynoszącej 6 102 060 zł, który następnie sprzedał.

- przechowywał, przewoził, prznosił, pomagał w zbyciu i w ukryciu wyrobów akcyzowych w postaci 101 701 litrów odkażonego alkoholu etylowego nie oznaczonych polskimi znakami skarbowymi akcyzy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia akcyzy wiedząc, że stanowią one przedmiot czynu zabronionego w art. kks. i nie została od niego zapłacona akcyza w należnej wysokości przez co uszczuplił należny Skarb Państwa podatek akcyzowy w wielkiej wartości w kwocie 5.044.369,60 zł, gdy tymczasem zabrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia powyższych ustaleń.

Wniósł zatem o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego lub uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Obrońca oskarżonego P. C. zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony nie ujawnił w postępowaniu przygotowawczym oraz w postępowaniu sądowym informacji dotyczących osób uczestniczących w popełnianiu przestępstwa oraz istotnych okoliczności ich popełnienia podczas gdy prawidłowe ustalenia prowadzą do wniosku odmiennego, co miało wpływ na treść orzeczenia bowiem wymierzone za przestępstwa kary jednostkowe powinny nastąpić z zastosowaniem instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary;

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na ustaleniu, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej podczas gdy prawidłowe ustalenia prowadzą do wniosku, że relacje pomiędzy współoskarżonymi nie wykraczały poza ramy współsprawstwa.

- błąd w ustaleniach faktycznych w odniesieniu do czasu popełnienia przestępstwa przypisanego w punkcie 23 wyroku podczas gdy prawidłowe ustalenia prowadzą do wniosku, że w okresie do kwietnia 2008 r. był osadzony w zakładzie karnym.

Wniósł o zmianę wyroku w pkt 20 i uniewinnienie oskarżonego od tego zarzutu oraz uchylenie wyroku w pozostałej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia, ewentualnie złagodzenie wymierzonych kar jednostkowych, z zastosowaniem nadzwyczajnego złagodzenia i wymierzenie łagodnej kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacje obrońców oskarżonych okazały się zasadne w niewielkim zakresie, aczkolwiek w ich wyniku doszło do zmiany zaskarżonego wyroku, także z urzędu, odnośnie większości jego punktów na korzyść oskarżonych.

Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonego A. T.:

W znacznym zakresie wniesiona apelacja jest niezasadna. Słusznie natomiast wskazuje na wadliwy czasookres czynu przypisanego oskarżonemu w pkt.12 wyroku, gdyż z całą pewnością oskarżony P. C. był do marca 2008 r. pozbawiony wolności, więc nie mógł w okresie od stycznia do marca 2008 r. prowadzić wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym A. T. działalności przestępczej. Jest to ewidentny błąd w wyroku, gdyż z jego uzasadnienia jednoznacznie wynikają prawidłowe ustalenia dotyczące pobytu oskarżonego P. C. w zakładzie karym (str. 9 i 12 uzasadnienia) .

Jeśli chodzi natomiast o wartość dowodową wyjaśnień oskarżonego P. C. i G. G. i związany z nimi zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, to wywody obrońcy oskarżonego A. T. nie zasługują na podzielnie.

Apelacja stanowi bowiem wyłącznie polemikę z ustaleniami sądu i nie wykazuje w sposób rzeczowy błędów w tych ustaleniach. Sąd I instancji zaś w sposób przekonywujący omówił oba te dowody, wykazując ich wzajemną spójność odnośnie niektórych okoliczności, konsekwencję w podtrzymywaniu swoich wersji i szczegółowość relacji. Wskazał też na powiązanie tych dowodów z wynikami przeszukania pomieszczeń i pojazdów użytkowanych przez oskarżonego A. T., a nadto fakt, że obciążanie przez G. G. i P. C. siebie wyklucza możliwość przyjęcia, że działali z zamiarem uniknięcia odpowiedzialności karnej kosztem innych osób. Nie bez znaczenia jest też fakt, że co do bardzo wielu okoliczności wyjaśnienia oskarżonego P. C. znalazły nadto oparcie w wyjaśnieniach oskarżonego D. S. i choć głównie chodziło w tym przypadku o ich wzajemną „współpracę”, to jednak świadczy to o rzetelności relacji oskarżonego P. C. w ogóle.

Oceny tej nie zmienia fakt, że oskarżony ten skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień przed sądem i odmówił odpowiedzi na pytania, bo przecież podtrzymał wyjaśnienia ze śledztwa. Wszelkie zaś wątpliwości jakie pojawić się mogą na tle tych ostatnich należy po prostu tłumaczyć na korzyść oskarżonego A. T.. Sugestia zaś jakoby motywem pomówienia oskarżonego A. T. miała być chęć pomniejszenia ilości odkażonego alkoholu w ramach współpracy z oskarżonym D. S., bo ten ostatni był lepszym płatnikiem, jest wręcz niepoważne, gdy ma się w polu widzenia różne czasookresy odkażania dla każdego z nich i samooskarżanie się oskarżonych P. C. i D. S., a nade wszystko skalę tego samooskarżania.

Zważywszy zaś na fakt, że po „wpadce” odkażalni na ul. (...) w dniu 15.08.2008 r., kiedy to całą winę wziął na siebie G. G. osłaniając D. S., a ten ostatni, mimo wcześniejszych obietnic, nie pomógł mu spłacić grzywny, G. G. miał wręcz motyw do tego, by właśnie D. S., a nie A. T. bardziej obciążać.

Wywody obrońcy na temat rzekomo wymyślonej wersji o mieszaniu roztworu odkażonego deską, poparte zupełnie dowolnymi uwagami na temat reakcji chemicznych trudno doprawdy skomentować, bo przecież nie dość, że nie wiadomo o jaką deskę chodzi, to jeszcze brak jakichkolwiek podstaw do twierdzenia, że użyta deska wchodziła w jakąś reakcję chemiczną z roztworem. Istotne natomiast jest to, że zarówno G. G. jak i oskarżony P. C., choć w różnych okresach współpracowali z oskarżonym A. T., na ten sam szczegół dotyczący mieszania roztworu wskazywali, co wzmacnia ich wiarygodność.

Nie sposób także podzielić wywodów obrońcy jakoby niewiarygodne było, by oskarżony A. T. ujawnił G. G. i P. C. recepturę odkażania i przeszkolił ich w tym zakresie, bo nie zauważa on, że były dwie różne metody odkażania, związane ze zmianą na przełomie 2007/2008 r. przepisów regulujących sposób skażenia rozcieńczalnika. To spowodowało skupywanie do końca 2007 r. przez oskarżonego D. S. do hurtowni w C., której nieformalnym współnikiem był oskarżony A. T., rozcieńczalnika skażonego dotychczasowymi środkami skażącymi.

Odkażanie zaś tego rozcieńczalnika nie było żadną tajemnicą i było niezmiernie proste, bo wystarczyło dodać do niego w odpowiedniej proporcji podchlorynu sodu

i wymieszać oba płyny. Ponieważ zaś G. G. odkażał dla oskarżonego A. T. rozcieńczalnik w 2007 r., a P. C. wprawdzie w 2008 r. ale pochodził on z zapasów magazynu w C. i był wynikiem wzajemnych rozliczeń między oskarżonymi A. T. i D. S., w związku z likwidacją tego magazynu, obaj stosowali te same metody odkażania. Nową metodę zaś odkażania rozcieńczalnika skażonego inną substancją po zmianie przepisów, opracował oskarżony D. S. i przyuczył do niej G. G. i

P. C. w okresie, w którym nie pracowali już dla oskarżonego A. T. i dopiero ta metoda stała się niedostępna dla A. T., nawet za kwotę 100.000 zł, którą oferował D. S. .

Zgodzić natomiast trzeba się z obrońcą oskarżonego A. T., że nie ustalono w jakim konkretnie magazynie w C. G. G. odkażał rozcieńczalnik dla tego oskarżonego. Nie oznacza to jednak, że odkażanie to nie miało miejsca, bo lokalizację magazynu opisał wręcz ze szczegółami, podobnie jak i jego wyposażenie i czynności tam wykonywane. Zastrzeżenia budzi jedynie łączna ilość odkażonego przezeń dla A. T. alkoholu, a to w związku z niewyjaśnieniem pewnych niejasności w tym zakresie zawartych w wyjaśnieniach G. G. i to zarówno w niniejszej sprawie jak

i w sprawie IX K 565/11 Sądu Rejonowego w Chorzowie, w której został skazany. Chodzi wszak o to, że wprawdzie na k. 542 podaje on przelanie 12-14 ton rozcieńczalnika, ale do końca nie wiadomo, czy chodzi tylko o odkażony rozcieńczalnik, czy też także nieodkażony, przelewany z większych pojemników do mniejszych, bo treść protokołu przesłuchania nie jest jednoznaczna co do tego, czy w trakcie pierwszej czynności przelewania przez G. G. chodziło o spirytus już odkażony, gdyż przy nim czynności odkażania oskarżony A. T. nie wykonał. Dlatego też, gdy na k 4682 G. G. podał już konkretnie, że dla A. T. odkaził około 4 tony spirytusu, wyłącznie tę wielkość, zdaniem sądu odwoławczego, można było przyjąć jako miarodajną.

Podobnie sytuacja wygląda w przypadku odkażania realizowanego dla oskarżonego

A. T. przez P. C.. Wprawdzie w sposób wyjątkowo szczegółowy opisał on okoliczności i ilość odkażonego rozcieńczalnika zarówno w pomieszczeniach na peryferiach Ś. jak i w K. – D. i K. – P. (w sumie 9000 l), ale ponieważ na k 4374 podsumowując swoje wyjaśnienia stwierdził, że dla oskarżonego A. T. odkaził około 6 - 8 tysięcy litrów i nie zostały te niejasności przez sąd wyjaśnione, możliwe jest przyjęcie jedynie ilości najmniejszych tj. 6000 litrów.

Fakt, że nie ustalono pomieszczenia na peryferiach Ś., w którym odkażany był rozcieńczalnik nie oznacza, że takiego miejsca nie było, w świetle bardzo precyzyjnych, drobiazgowych wręcz relacji P. C., tym bardziej, że z akt sprawy nie wynika, by organa ścigania podejmowały w tym zakresie jakiegokolwiek czynności, podobnie jak w przypadku pomieszczenia w C., w którym odkażał G. G..

Fakt zaś odkażania alkoholu przez oskarżonego A. T. w pierwszej połowie 2008 roku wynika niezbitcie z wyjaśnień oskarżonego P. C., z tym jednakże zastrzeżeniem, że było to od kwietnia, a nie od stycznia tego roku, bo w marcu P. C. opuścił zakład karny. Wątpliwości zaś jakie skarżący artykułuje w związku z niepostawieniem oskarżonemu A. T. zarzutu odnośnie zakupywania przezeń odkażonego alkoholu od innych osób kierować należy do właściwych organów ścigania. Z całą pewnością natomiast nie może to być powodem uznania, że u podstaw skazania oskarżonego A. T. leżało wybiórcze potraktowanie wyjaśnień oskarżonego P. C..

Kilka uwag nadto należy poczynić na temat relacji jakie istniały między oskarżonym D. S. i A. T. w okresie objętym zarzutami i korzystania przezeń z hali

w K. D. i K. - P., ponieważ skarżący na ten temat podnosi w apelacji szereg wątpliwości. Otóż, w świetle jednoznacznych i konsekwentnych wyjaśnień oskarżonych D. S. i P. C. wynika niezbitcie, że hurtownia

w C. przy ul. (...) formalnie należała do pierwszego z nich, ale faktycznie oskarżony A. T. był jej nieformalnym współnikiem, finansowo zaangażowanym w jej powstanie i funkcjonowanie. Stąd, po jej likwidacji, latem 2008 roku doszło do rozliczeń dotyczących rozcieńczalnika tam zgromadzonego. Już z wyjaśnień oskarżonego D. S. wynika przecieź, że z tytułu rozliczeń był winien A. T. około 100 000 l rozcieńczalnika, który spłacał częściowo odkażonym alkoholem, a także samym rozcieńczalnikiem, który z magazynu w C. był dla A. T. systematycznie wywożony (np. k 4841 – 4842). Wyjaśniał zresztą na ten temat wielokrotnie także

oskarżony P. C., że odkażał dla oskarżonego A. T. rozcieńczalnik przywieziony z tego magazynu (k 1311-15, 4734, 4738 – 39). Nadto także obaj oskarżeni (D. S.

i P. C.) zgodnie wskazywali, że nawet oskarżony D. S. przewoził rozcieńczalnik dla A. T. i że między D. S. i A. T. istniały relacje koleżeńskie, spotykali się często, ale nie odkażali wspólnie alkoholu, bo każdy działał na własną rękę (np. k 670-675, 5490 – 95, 1267 – 68, 4734). Dlatego też w pewnym okresie działalności oskarżony

A. T. nie chciał poinformować D. S., gdzie odkaża rozcieńczalnik pochodzący

z hurtowni w C., a oskarżony D. S. nie chciał mu udostępnić swojej receptury odkażanie rozcieńczalnika z nową substancją skażającą. Nie mniej jednak nierzadko korzystali z tych samych pomieszczeń służących do magazynowania rozcieńczalnika, bądź odkażonego alkoholu, czy też do odkażania. Wzajemnie też udostępniali sobie samochody ciężarowe, a hale w K. D. i K. - P. służyły głównie do odkażania rozcieńczalnika pochodzącego z magazynu w C. przy ul. (...) w związku z potrzebą jego opróżnienia po zakończeniu działalności tam prowadzonej, więc zarówno oskarżony A. T. jaki i D. S. mieli wiedzę na temat odkażania tam alkoholu, choć nie czynili tego wspólnie.

Wprawdzie przyznać trzeba, że z ustaleń sądu I instancji nie wynika w jakich dokładnie okolicznościach oskarżony P. C. wynajął halę w K. D. dla oskarżonego A. T., a w jakich dla oskarżonego D. S., bądź czy przy okazji wynajmu dla A. T. korzystał z hali D. S. albo odwrotnie. Nie da się tego także ustalić w oparciu o zgromadzone dowody. Z wyjaśnień oskarżonego P. C. wynika jednak ewidentnie, że na tej hali odkażał dla A. T. rozcieńczalnik pochodzący z jego rozliczeń ze D. S., bo uprzednio osobiście go przywiózł z C. w to miejsce,

a przy tym na prośbę oskarżonego A. T. wynajął tę halę. Z jego relacji wynika też, że przywoził na tę halę rozcieńczalnik tak że sam oskarżony D. S. (k. 1311-15, 4734, 4738 – 39).

Znamienne przy tym jest, że gdy właściciel hali w K. D. kazał ją opuścić, bo przestraszył się, gdy stało się głośno o wpadce innego magazynu tego typu, towar

z D. był wywożony samochodami zarówno przez oskarżonego D. S. jak

i A. T. do innych pomieszczeń, w tym garażu oskarżonego A. T. i P. C. przy ul. (...), co oprócz oskarżonego P. C. także potwierdził D. S. (k. 672 v, 1313). Dodatkowo wiarygodność oskarżonego P. C. odnośnie odkażania rozcieńczalnika w tym miejscu dla oskarżonego A. T. wzmacniają informacje podawane przezeń na temat jakości tego rozcieńczalnika, trudności z jego odkażaniem (trzeba było dolać octu) i jego pochodzenia (wg relacji oskarżonego P. C. wujek oskarżonego D. S. twierdził, że zakupiono go taniej).

W przypadku natomiast hali w K. - P. przy ul. (...) materiał dowodowy co do korzystania z niej początkowo przez oskarżonego A. T.,

a potem D. S. stanowią spójne wyjaśnienia oskarżonych D. S. i P. C.. Wynika z nich przecież, że w tym miejscu odkażany był początkowo rozcieńczalnik oskarżonego A. T. przewieziony z D., a przechowywany w międzyczasie w garażu przy ul. (...), a następnie garaż przejął oskarżony D. S., choć formalnie nadal wynajmował go oskarżony P. C. (k. 1313 v, 673, 682).

Podkreślenia wymaga, że ilość odkażonego alkoholu przypisana oskarżonemu

A. T. przez sąd odwoławczy jest najniższa z możliwych, zgodnie z wymogiem art. 5§2 kpk, a oskarżony P. C. był wynagradzany przezeń za każde odkażone 1000 l rozcieńczalnika, a nie za ilość butelek, więc przeprowadzenie oczekiwanego przez obrońcę eksperymentu, pozwalającego ustalić, ile paczek z butelkami alkoholu mieści się w samochodzie byłoby nieporozumieniem.

Nie wymagają też większego komentarza wywody obrońcy oskarżonego A. T. na temat możliwości wydawania poleceń oskarżonemu P. C. przez A. T., bo jest oczywiste, że skoro go wynagradzał, mógł je wydawać. Podobnie zresztą sytuacja wyglądała, gdy oskarżony P. C. pracował dla oskarżonego D. S..

Jeśli chodzi natomiast o nieczynną gorzelnię w S., którą wynajmował oskarżony A. T., a której, na jego prośbę, za opłatą doglądał E. K., to za udowodniony uznać należy fakt, iż korzystał z niej wyłącznie ten oskarżony oraz że przewieziony przez oskarżonych A. T., D. S. i P. C. w to miejsce nieodkażony rozcieńczalnik w ilości 11 000 l stanowił pozostałość rozcieńczalnika z hurtowni w C., zaś znaleziony w wyniku przeszukania tych pomieszczeń towar stanowił 10 000 l

odkazanego rozcieńczalnika i 1000 l nieodkazanego. Nadto w jednym z pojemników zabezpieczono resztkę chlorku sodu, jako produktu ubocznego w procesie odkazania alkoholu stężonego bitrexem za pomocą podchlorynu sodu, co dodatkowo potwierdza, że rozcieńczalnik był odkazany.

Mając w polu widzenia fakt, że oskarżony A. T. zajmował się odkazaniem rozcieńczalnika, co wynika z wcześniejszych wywodów, a w jego garażu zabezpieczono tę samą ilość pojemników rozcieńczalnika, która została uprzednio dostarczona, ale już po odkazaniu, są pełne podstawy do twierdzenia, że został on odkazany przy jego udziale, nawet jeśli nie osobistym.

Do tego pomieszczenia poza A. T. nikt nie miał dostępu, oskarżony

P. C. w 2009 r. już dla tego oskarżonego nie pracował, a rozcieńczalnik po likwidacji hurtowni w C. był dla oskarżonego A. T. sukcesywnie przewożony w ramach rozliczeń z oskarżonym D. S., co wyklucza przypisanie tego rozcieńczalnika D. S.. Istotnie, w S. nie znaleziono aparatury do odkazania, ale resztkę chlorku sodu świadczy o posiadaniu odczynnika ku temu, a uprzednie posiadanie tych samych ilości wówczas nieodkazanego, a obecnie odkazanego alkoholu w tym samym pomieszczeniu na przypisanie oskarżonemu A. T. odkazania pozwala. Gdyby chodziło wyłącznie o przechowywanie w S. rozcieńczalnika dla oskarżonego D. S., co sugeruje apelujący, odnaleziono by go w stanie nieodkazanym.

Także zarzuty obrońcy dotyczące opinii Laboratorium (...) są całkowicie bezpodstawne i wynikają z pobieżnej jej analizy.

Garaż nr (...) przy ul. (...) w K. był zajmowany przez oskarżonego

A. T., a jego zawartość opisano w protokole przeszukania na k. 822-824, zaś opinia Laboratorium (...) odnośnie badania pobranych próbek znajduje się na k. 1934-38. Z kolei garażu nr (...) zajmowanego przez oskarżonego P. C. dotyczy protokół

z przeszukania k. 1250 -52, i opinia na k. 1927- 31. Wystarczy porównać przedmioty zabezpieczone w wyniku przeszukania z tymi, którymi dysponowało Laboratorium, by uzyskać informację, z jakiego garażu pobrano próbki. Nadto, wbrew temu co pisze obrońca, ślady oznaczone 47 – 52 i 46 w tabeli opisano łącznie na str. 2 opinii w pkt 2 jako poz. 42 – 52.

Stanowisko zaś jakie obrońca prezentuje w apelacji na temat wiarygodności zeznań świadka M. J. (1), trudno doprawdy skomentować, gdy ma się w polu widzenia fakt, że wiarygodność zeznań P. C. w sprawie II K 867/11 Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej, w której M. J. skazany został za nabywanie odkazanego alkoholu, poddane zostało ocenie przez sądy obu instancji. Paradoksalnie, sprawa ta potwierdza, jak wiarygodne są informacje przekazywane na temat działalności przestępczej różnych osób przez oskarżonego P. C..

Jeśli chodzi natomiast o działalność przestępczą oskarżonego A. T. związaną

z paserstwem akcyzowym dotyczącym papierosów nie oznaczonych polskimi znakami skarbowymi akcyzy, to apelacja obrońcy odnosi się doń w niezwykle skąnym zakresie, skoro poza ogólnymi wywodami na temat niewiarygodności wyjaśnień oskarżonego P. C. (szczegółowe kwestie odnosi do alkoholu), tak naprawdę kwestionuje ich ilość, zarzucając nie przeprowadzenie eksperymentu procesowego, ile kartonów papierosów mieści się

w bagażnikach poszczególnych samochodów. Jest to zapewne wynikiem siły dowodowej zgromadzonych w tym przedmiocie dowodów, zwłaszcza niezwykle precyzyjnych, wspartych eksperymentami procesowymi wyjaśnień oskarżonego P. C., który ze szczegółami opisywał jakimi pojazdami i w jakich okolicznościach odbierał papierosy, jakie to były gatunki papierosów, jak wyglądał przeładunek i gdzie przewoził zakupione dla oskarżonego A. T. papierosy. Na dodatek fakt zakupywania papierosów bez polskich znaków akcyzy od oskarżonego A. T. potwierdzał też konsekwentnie świadek G. S., a protokoły przeszukania samochodów i mieszkania tego oskarżonego, gdzie ujawniono łącznie 436 paczek tego typu papierosów, dodatkowo potwierdzają ten proceder. Podkreślenia wymaga, że przypisane oskarżonemu w zaskarżonym wyroku ilości papierosów bez polskich znaków akcyzy są wynikiem zastosowania regulacji z art. 5§2 kpk, i są najniższymi spośród możliwych, wynikających z dowodów.

Godzi się w końcu zauważyć i to, że sąd I instancji także na korzyść tego oskarżonego przyjął, że papierosy dostarczane G. S. i znalezione w czasie przeszukania

u oskarżonego A. T. mogły wchodzić do tych ilości, które przyjęto w wyroku, choć przeszukania były przeprowadzone po upływie wielu miesięcy od zaprzestania współpracy oskarżonego A. T. z P. C.. Niezwykle korzystnie potraktował zresztą Sąd Okręgowy oskarżonego A. T. także w zakresie orzeczonego przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa odkażania skoro przyjął, wbrew logice, że zarabiał on na odkażaniu 1000 l skażonego alkoholu zaledwie 150 zł, choć przecież z tytułu tego samego procederu oskarżony D. S. zarabiał 1500 zł.

O zarzucanej więc w apelacji obrazie art. 5 kpk w odniesieniu do oskarżonego A. T. nie może być mowy.

Nadto sąd odwoławczy nie znajduje podstaw do twierdzenia, że wymagane było przeprowadzenie eksperymentu procesowego pozwalającego ustalić, ile kartonów papierosów wchodziło do bagażnika poszczególnych rodzajów samochodów, gdyż to oskarżony

P. C. je rozładowywał, więc miał wiedzę empiryczną na temat tych ilości.

Wątpliwości zaś obrońcy czy zarzucany oskarżonemu czyn nie jest usiłowaniem odkażania, bo jego zdaniem, alkohol nadal był skażony, rozwiewa treść art. 13 ustawy z dnia 2.III.01 gdzie mowa jest także o osłabieniu działania środka skażającego. O tym zaś, że podlegał on akcyzie przekonuje treść załącznika nr 2 do ustawy o podatku akcyzowym z dnia 6 XII 08 r. i w przepisach przed tą datą obowiązujących.

Reasumując zaskarżony wyrok w części dotyczącej oskarżonego A. T. wymagał zmiany poprzez przyjęcie że:

- w punkcie 10, przedmiotem odkażania było 20 000 l skażonego alkoholu etylowego (4 000 l przy udziale G. G. + 6000 l przy udziale oskarżonego P. C. + 10 000 l odnalezione w S.).

Konieczne jednak stało się nadto wyliczenie ilości odkażonego alkoholu, bo to ona rzutowała na wartość i wysokość uszczuplonego podatku akcyzowego, a nie alkohol skażony, jak uczyniono to w zaskarżonym wyroku. Nota bene niekonsekwentnie, bo w przypadku np. oskarżonego D. S. wartość ta wyliczona była w odniesieniu do alkoholu odkażonego,

a nie skażonego. Wprawdzie w tym ostatnim przypadku było to o tyle ułatwione, że już w postępowaniu przygotowawczym było możliwe ustalenie tych ilości w oparciu o dokumenty Urzędu Kontroli Skarbowej (t IV akt, str. 21 uzasadnienia zaskarżonego wyroku), nie mniej jednak właśnie w oparciu o te ustalenia można wyliczyć, jaka część alkoholu skażonego

w procesie odkażania „odpadła” i jest to 11% (ze 114 000 l skażonego powstało 101 701 l odkażonego). Tym samym w odniesieniu do oskarżonego A. T. można przyjąć, że

z 20 000 l alkoholu skażonego otrzymał 17 800 l odkażonego o wartości 1 068 000 zł (17 800 l x 60 zł).

- w punkcie 11 przedmiotem przestępstwa skarbowego było 17 800 l odkażonego alkoholu etylowego, a wysokość uszczuplonego podatku akcyzowego wynosi 838 736 zł.

Zaznaczyć należy, że kwota 4960 zł z tytułu podatku za 1 hektolitr odkażonego alkoholu dotyczy produktu o zawartości 100% alkoholu. Tymczasem w realiach sprawy występuje 95%, stąd należało przeliczyć tenże alkohol na stuprocentowy i dopiero wtedy ustalić wysokość należnego podatku akcyzowego. W przypadku 17 800 l alkoholu odkażonego przez oskarżonego A. T. jest to 16 910 l alkoholu stuprocentowego czyli 169,10 hektolitrów, a podatek akcyzowy wynosi 838 736 zł (169,10 x 4960 zł).

- w punkcie 12 czas popełnienia przestępstwa wymagał zmiany na okres od kwietnia 2008 r. do października 2008 r., gdyż w marcu 2008 roku oskarżonego O. C. opuścił zakład karny.

Jak wyżej wskazywano, ten właściwy czasookres wynika nawet z ustaleń sądu, zawartych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, stąd ten w opisie czynu uznać trzeba za omyłkowy tym bardziej, że także oskarżony P. C. w swych

wyjaśnieniach podał, że dopiero po opuszczeniu zakładu karnego, nawiązał kontakt z oskarżonym A. T., a było to w kwietniu 2008 roku. Zmiana ta nie rzutuje jednak w żadnej mierze na ilość papierosów będących przedmiotem przestępstwa skarbowego, bo cały zarzut skonstruowany został głównie w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego P. C., dotyczące jego współdziałania z oskarżonym A. T. w tym zakresie. Skoro zaś współdziałał tylko wtedy, gdy był na wolności, a w swych wyjaśnieniach dokładnie opisał wielość swoich kursów i rodzaje pojazdów, którymi papierosy były przezeń przewożone, i to te wyjaśnienia legły u podstaw dokonanych w wyroku wyliczeń, zmiana czasu popełnienia przestępstwa dla ustaleń w tym przedmiocie nie ma żadnego znaczenia.

- w punkcie 15 orzeczonego przepadek równowartości korzyści majątkowej wymagał obniżenia z kwoty 3150 zł do kwoty 1500 zł wobec zmniejszenia ilości odkażonego alkoholu o 11 000 l i faktu, że za alkohol odkażony w S. sąd I instancji nie doliczył korzyści majątkowej, a apelacja jest wyłącznie na korzyść;

- w punkcie 16 obniżenia wymagała wysokość orzeczonego środka karnego z kwoty 1 460 720 zł do kwoty 838 736 zł, co było wynikiem zmiany w punkcie 11 wyroku.

Wobec zmiany opisów poszczególnych czynów przez sąd odwoławczy na korzyść oskarżonego A. T., złagodzone wymierzone mu za większość z nich kary pozbawienia wolności i orzeczone nową, łagodniejszą w stosunku do poprzedniej karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okres tymczasowego aresztowania do dnia 25.06.09 do dnia 29.01.2010 r., uwzględniając zastosowany w zaskarżonym wyroku stopień asperacji kar jednostkowych.

Brak było jednak podstaw do orzeczenia kary tej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, o czym mowa będzie w końcowej części niniejszego uzasadnienia. Brak było też podstaw do łagodzenia kary za czyn z punktu 12, bo zmieniony czas popełnienia przestępstwa nie miał wpływu na ilość i wartość przedmiotu przestępstwa.

Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonego M. S.:

Apelacja obrońcy oskarżonego M. S. w zakresie zarzutu obrazy art. 4 i 7 kpk oraz błędu w ustaleniach faktycznych jest niezasadna. Przypomnieć należy, że ocena dowodów musi pozostawać w zgodzie z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, a takimi przesłankami przy ocenie zgromadzonych w tej sprawie dowodów wspierał się Sąd Okręgowy. Apelacja zaś stanowi ze stanowiskiem tego sądu wyłącznie polemikę i to bardzo spłyconą merytorycznie, ze szczególnym akcentowaniem negowania przez oskarżonego M. S. swojej świadomości co do tego, że uczestniczy w procederze odkażania rozcieńczalnika. Tymczasem materiał dowodowy z całą pewnością nie pozwala na takie rozumowanie, a obszernie wywody z tym przedmiocie zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sąd odwoławczy uznaje za logiczne, przekonywujące i ze wszechmiar uprawnione na tle powołanych tam dowodów. Nie ma zatem powodu, by argumenty, jakie doprowadziły sąd I instancji do jedyne go możliwego wniosku, że oskarżony M. S. miał świadomość odkażania rozcieńczalnika, w tym miejscu powtarzać.

Należy jedynie podkreślić, że już samo wynajęcie przez tego oskarżonego G. G. hali na warsztat samochodowy w sytuacji gdy nigdy on tam nie powstał, bo od początku przywożono tam z udziałem także oskarżonego M. S., rozcieńczalnik, a w dniu 15.08.2008 r. Straż Graniczna ujawniła tam proceder odkażania, wystarczy do uznania, że oskarżony M. S. co najmniej od tej daty doskonale wiedział jaką działalnością zajmuje się oskarżony D. S.. Należy przy tym zauważyć, zgodnie z relacją samego

D. S., że w kwestii wynajmu tej hali to oskarżony D. S. dogadał się z

M. S., a G. G. był na umowie figurantem, bo D. S. obawiał się wpadki.

Poza tym to oskarżony D. S. zorganizował tam rozlewnię i zwiózł aparaturę wraz z odczynnikami.

Gdy się zaś zważy, że po wpadce tej rozlewni oskarżony M. S. aktywnie współpracuje z D. S., zastępuje go na rozlewniach, zakupuje „żółtko”, czyli substancję odkażającą, uczestniczy przy zawieraniu umowy najmu hali w S. przy ul. (...), gdzie halę wynajmuje dla oskarżonego D. S. nieustalona osoba, posługująca się cudzymi dokumentami, a

nadto dysponuje fakturami i listami przewozowymi firmy (...), na którą dla D. S. kupował rozcieńczalnik, choć ten takiej firmy nigdy nie prowadził, po czym w użytkowanym przez oskarżonego M. S. samochodzie ujawniono 2994 butelki odkażonego alkoholu, zaś on sam poprzez nieustaloną osobę nakłaniał P. C. do sporządzenia nieprawdziwego oświadczenia na temat tego samochodu, to jest oczywiste, że logika i wymowa tych faktów jest jednoznaczna. Dodać do tego jeszcze należy, że bardzo istotnym dowodem obciążającym oskarżonego M. S. są wyjaśnienia oskarżonego D. S.. Łączyła ich przecież przyjacielska, wieloletnia relacja i z treści wyjaśnień tego oskarżonego jasno wynika, jak trudno było mu z tego powodu na temat oskarżonego M. S. wyjaśniać. Tym bardziej zatem wykluczyć należy, by obciążył go bezpodstawnie. Wyjaśnienia zaś tego oskarżonego złożone na k. 682-684, a podtrzymane na rozprawie mają jednoznaczną wymowę, co do świadomości oskarżonego M. S. w przedmiocie odkażania.

Znamienne przy tym jest, że zarówno oskarżony D. S. jak i M. S. zgodnie podali w postępowaniu przygotowawczym, że ten drugi pożyczył pierwszemu

30 000 zł na zakup rozcieńczalnika, więc skoro na rozprawie M. S. także w tej części swoje wcześniejsze wyjaśnienia podtrzymał, za bezprzedmiotowe uznać należy rozważania, czy było to 20 czy 30 tys. zł. Konsekwentnie natomiast D. S. twierdził, że za tą pożyczkę udzieloną po wynajęciu hali w K. P. obiecał M. S. 50% ze sprzedaży rozcieńczalnika, zaś od stycznia 2009 r. partycypował on w połowie zysku od sprzedaży odkażonego alkoholu (k. 682-3, 4840, 5492-93).

Także z wyjaśnień oskarżonego P. C. jasno wynika, że oskarżony M. S. aktywnie uczestniczył w procederze odkażania od strony logistycznej (kontrolował rozlewnie, przyjmował zamówienia, dbał o dystrybucję, kupował „żółtko” itp.) Dodatkowo zaś wzmacnia wiarygodność oskarżonego P. C. powołanie się przezeń na rozmowę jaką, przeprowadził z oskarżonym M. S., w czasie której zapewniał go, że ze względu na zdrowie nie może odkażać więcej niż 2 tony rozcieńczalnika dziennie, a M. S. przekonywał, że można więcej i wkrótce potem chwalił się, że przerobił 7 ton.

Zgodzić natomiast trzeba się z obrońcą oskarżonego M. S., że wyjaśnienia

G. G. nie mogą być podstawą czynienia ustaleń faktycznych odnośnie tego oskarżonego, z uwagi na duży stopień ich ogólności.

Wątpliwe dowodowo jest też przypisanie oskarżonemu M. S. działalności przestępczej od lipca 2008 roku, wobec dość niejasnych wyjaśnień D. S. w tym zakresie i potrzeby tłumaczenia nie dających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego M. S..

Otóż, ponieważ co najmniej od wpadki hali na ul. (...) (15.08.08) oskarżony ten wiedział, że oskarżony D. S. zajmuje się odkażaniem rozcieńczalnika,

a ten ostatni wyraźnie przyznał, że do uruchomienia hali w K. – P.,

z powodu wcześniejszej wpadki, nie odkażał niczego, można przyjąć współudział oskarżonego M. S. w odkażaniu jedynie za okres od uruchomienia tej hali, czyli od października 2008 roku. Skutkować to musi zmniejszeniem ilości odkażonego alkoholu przy udziale oskarżonego M. S. o dostawy z lipca, sierpnia i września 2008 r. tj. 22.07.08 r.- 6000 l, z 14.08 – 6000 l i z 5.09 – 3000 l – łącznie 15 000 l (k. 685). Sama zresztą analiza zestawienia zakupu rozcieńczalnika z k. 685 pokazuje, że w okresie od 15.08.08 do 9.10.08 r. oskarżony D. S. dokonał tylko jednego zakupu rozcieńczalnika i to w mniejszej niż zwykle ilości.

Należy zatem przyjąć, że oskarżony M. S. uczestniczył w odkażaniu

88 715 l. (103715 l - 15 000 l) oraz 9600 kg skażonego alkoholu etylowego, z czego uzyskał 88 648 l odkażonego alkoholu (101 701 – 13 053) o wartości 5 318 880 zł (88 648 l x 60 zł). Tym samym także 88 648 l odkażonego alkoholu musi być przyjęte jako przedmiot paserstwa akcyzowego z art. 65§1 kks, a wartość uszczuplonego podatku akcyzowego wynosi 4 177 064 zł (84215 l alkoholu 100%=842,15 hl x 4960 zł).

Nie rzutuje to natomiast na wysokość orzeczonego wobec oskarżonego M. S. przepadku z art. 45§1 kk, gdyż sąd I instancji wyliczając go wziął pod uwagę wyłącznie okres od stycznia do czerwca 2009 r., a więc zgodnie z konsekwentnymi i podtrzymanymi w początkowej fazie rozprawy wyjaśnieniami oskarżonego D. S.. Wprawdzie w trakcie dodatkowego przesłuchania przed sądem oskarżony ten twierdził, że oskarżony M. S. otrzymał od niego

jedynie 10 – 15 000 zł z obrotu rozcieńczalnikiem i to w zamian za udzieloną wcześniej pożyczkę, ale przecież kwoty tej nie można postrzegać jako zysku ze sprzedaży odkazanego alkoholu, lecz rozliczeń ze sprzedaży nieodkazanego rozcieńczalnika, co *expressis verbis* wynika z wyjaśnień tego oskarżonego ze śledztwa. Wątpliwości zaś na ten temat artykułowane w apelacji obrońcy oskarżonego M. S. są zupełnie bezpodstawne.

Na koniec oceny zasadności tej apelacji należy zauważyć, że choć skarżący kwestionuje także przypisany temu oskarżonemu czyn z art. 258§1 kk i zarzuca błąd

w ustaleniach faktycznych, bez bliższego dookreślenia na czym miałyby polegać i jaki mógł mieć wpływ na treść wyroku, ani jednym zdaniem zarzutu nie uzasadnia, co utrudnia sądowi odwoławczemu odniesienie się doń. Ograniczy się zatem sąd ten do stwierdzenia, że

w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy bardzo dokładnie wyjaśnił dlaczego uznał, że oskarżony M. S. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej i tam zawarł argumentację w zupełności podziela. Nadto odsyła do dalszej części niniejszego uzasadnienia, w której przy okazji odnoszenia się do apelacji obrońcy oskarżonego

P. C. znalazły się obszerniejsze wywody na ten temat, zachowujące aktualność także wobec oskarżonego M. S.. Korekty wymagał jedynie czasookres tego czynu, co jest konsekwencją wyżej naprowadzonych rozważań, poprzez przyjęcie, że obejmował on okres od października 2008 r. do czerwca 2009 roku.

Reasumując zaskarżony wyrok w części dotyczącej oskarżonego M. S. wymagał zmiany w zakresie czasu popełnienia wszystkich przypisanych mu przestępstw, ilości skażonego alkoholu etylowego, ilości i wartości odkazanego oraz wysokości uszczuplonego podatku akcyzowego, w sposób wyżej opisany. Doprowadziły one do złagodzenia wymierzonych mu kar jednostkowych i orzeczenia łagodniejszej w stosunku do orzeczonej w zaskarżonym wyroku kary łącznej pozbawienia wolności, (1 rok) uwzględniając zastosowany w tym wyroku stopień asperacji kar jednostkowych, na poczet której zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 25.VI.09 do dnia 21.XII. 09. Brak było jednak podstaw do orzeczenia kary tej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, o czym mowa będzie w końcowej części niniejszego uzasadnienia.

Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonego P. C. dotyczącej czynu z art. 258§1 kk.:

Na wstępie odniesienia się do zarzutów i wywodów apelacji obrońcy oskarżonego

P. C. odnośnie czynu z art. 258§1 kk zauważyć należy, że ogólny charakter tych wywodów i ograniczenie się w nich z zasadzie do zakwestionowania strony organizacyjnej grupy przestępczej, w której oskarżony ten brał udział z sugestią, jakoby więzi między oskarżonymi nie wykraczały poza ramy współsprawstwa, nie może być przeciwwagą dla obszernych, wnikliwych, opartych na rzetelnej analizie materiału dowodowego ustaleń sądu I instancji. Samo negowanie bowiem ustaleń, nie poparte wykazaniem rodzaju błędów popełnionych przez sąd, a nade wszystko ich wpływu na treść wyroku, nie może być uznane za skuteczną metodę zakwestionowania owych ustaleń. Wracając zaś do kwestii, których skarżący w swej apelacji w głównej mierze dotyka podkreślić należy, że do przyjęcia zorganizowanej grupy przestępczej nie jest wymagane istnienie jakiejś szczególnej struktury organizacyjnej. Wystarczy niewysoki stopień zorganizowania, wyodrębniony ośrodek decyzyjny, skoordynowany sposób działania, w miarę stabilny podział zadań, pewna trwałość i zabezpieczenie potrzeb grupy. Powinna też posiadać założony cel, polegający na wielokrotnym popełnianiu przestępstw(por. wyrok SA w Katowicach z 16. VII .09 II

AKa 150/09 KZS 2009/9/67, wyrok SA we Wrocławiu z 6.VI.2012 r. II AKa 128/12 – LEX nr 1213763). Wszystkie zaś te elementy w realiach niniejszej sprawy występują, co zresztą wyczerpująco wykazał Sąd Okręgowy. Wystarczy zatem przypomnieć, że grupa miała za zadanie odkazanie skażonego alkoholu, a potem jego dystrybucję, z jednoczesnym uchylaniem się od płacenia podatku akcyzowego. Wyodrębniony ośrodek decyzyjny stanowił oskarżony D. S., który członków grupy werbował, przydzielał zadania, wyszukiwał pomieszczenia do odkazania i odbiorców alkoholu odkazanego, opracowywał sposób odkazania i uczył korzystania z niego, a następnie wynagradzał członków grupy. Oskarżony P. C. z całą pewnością wykonywał polecenia oskarżonego D. S., bo to ten ostatni decydował o tym gdzie i jak oskarżony P. C. ma odkażać, gdzie i czym przewozić odkazoną alkohol oraz ile na tym „interesie” oskarżony P. C. może zarobić. Prowadzony proceder w rzeczy samej wymagał wyjątkowo sprawnego zorganizowania, by mógł być skuteczną, a funkcjonował przecież przez wiele miesięcy.

Działania wszystkich osób zaangażowanych w proceder były skoordynowane, a podział ich zadań jasny i w miarę stabilny. Oskarżony P. C. miał przy tym pełną świadomość, że działa w określonej strukturze, w której ośrodek decyzyjny stanowił oskarżony D. S. i że on sam nie może bez jego zgody, czy też wyjątkowo bez zgody, zastępującego D. S. oskarżonego M. S. podejmować czynności wcześniej nie uzgodnionych, czy nie zleconych.

Z całą pewnością zatem nie może być w taki przypadku mowy o zwykłym współsprawstwie. Oskarżony P. C. był częścią składową przedsięwzięcia podejmowanego przez grupę i wbrew temu, co twierdzi jego obrońca, rozliczał się ze wspólnej puli z członkami grupy, bo przecież pulą tą dysponował oskarżony D. S. i z niej wypłacał wynagrodzenie także temu oskarżonemu.

Istniały zatem pełne podstawy do przypisania mu czynu z art. 258§1 kk i to w warunkach recydywy z art. 64§ 1 kk. Argumentacja, jaką oskarżony P. C. powołuje w swoim piśmie zatytułowanym „apelacja”, a zmierzająca do wyeliminowania art. 64§1 kk z kwalifikacji prawnej nie może być podzielona. Odwoływanie się oskarżonego do faktu, iż zarządzenie wykonania kary w sprawie II K 72/02 Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze bazowało wyłącznie na skazaniu w sprawie VII K 761/04, w której ostatecznie został uniewinniony, nie znajduje podstaw w treści postanowienia o zarządzeniu wykonania kary z dnia 24.III.06 r. Stwierdzono w nim bowiem wyraźnie, że u podstaw takiej decyzji leżało nie naprawienie w okresie próby wyrządzonej szkody, zaś skazanie w sprawie VII K 761/04 odnotowano jako okoliczność „na marginesie” (k. 6466 – 67).

Zaskarżony wyrok wymagał jednak korekty z urzędu w odniesieniu do czasu popełnienia przestępstwa z art. 258§1kk, gdyż wobec przyjęcia, że oskarżony M. S. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej od października 2008 roku, nie można jej istnienia przyjmować od lipca 2008 r., bo nie byłyby spełnione w okresie od lipca do września 2008 r. warunek, że tworzyć ją muszą co najmniej 3 osoby. Poza tym istnieją też poważne wątpliwości co do możliwości przypisania oskarżonemu P. C. współudziału w odkażaniu od lipca 2008 roku, skoro w procesie odkażania z całą pewnością brał udział później, choć sąd I instancji ilości odkażone w lipcu i sierpniu także jemu przypisał. Pominął jednakże zeznania G. G. (k. 541 – 545 i następne), które uznał za wiarygodne i w oparciu o które poczynił ustalenia na str. 15 uzasadnienia. Chodzi o odkażanie przezeń w pomieszczeniach przy ul. (...) w (...) 000 l rozcieńczalnika bez udziału oskarżonego P. C.. Gdy zaś zważy się na ilości zakupionego w tym okresie przez oskarżonego D. S. rozcieńczalnika, niezbitnie wynikające z k. 685 (6000 l w lipcu, 6000 l sierpniu) to jest oczywiste, że poza rozcieńczalnikiem odkażonym przy udziale

G. G. innego nie odkażono. Stąd też mając na względzie te fakty oraz wyjaśnienia oskarżonego D. S., że po wpadce pomieszczenia przy ul. (...) nie odkażał rozcieńczalnika do października 2008 roku, ograniczyć należało współudział oskarżonego P. C. w odkażaniu do takich ilości, jakie przypisano oskarżonemu M. S.. Te same zresztą ilości należało przypisać oskarżonemu D. S., mając w polu widzenia fakt, że czyn przypisany mu w pkt 2 wyroku dotyczy działalności w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a ta funkcjonowała w okresie od października 2008 r. do 26 VI 2009 r.

Kolejne zmiany wyroku odnośnie oskarżonego P. C. dotyczyły:

- ilości poddanego oczyszczaniu skażonego alkoholu etylowego w pkt 21a, wobec przypisania oskarżonemu A. T. odkażania przy udziale oskarżonego P. C. 6000 l, co dawało 5340 l odkażonego alkoholu etylowego o znacznej wartości wynoszącej 320 400 zł (sposób wyliczenia ilości odkażonego alkoholu i jego wartości wskazano przy omawianiu apelacji obrońcy oskarżonego A. T. tj. pomniejszono o 11% alkohol skażony, a wartość uzyskano mnożąc ilość odkażonego alkoholu przez 60 zł).

- w pkt 21 b konieczna była korekta czasookresu przestępstwa w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a także ilości i wartości odkażonego alkoholu w sposób identyczny jak w przypadku oskarżonego M. S. i D. S.

- w pkt. 22 konieczna była zmiana ilości odkażonego alkoholu, zgodnie

z wyliczeniami dokonanyymi w pkt 21a i wysokości uszczuplonego podatku akcyzowego na kwotę 251 620 zł, gdyż kwota 4960 zł za hektolitr tego alkoholu dotyczyła alkoholu 100%,
a w realiach sprawy alkohol odkażony zawierał 95%. (5340 l x 95% = 5073 l = 50,73 hl x 4960 zł).

- w pkt 23 zmianie ulec musiał przyjęty czasookres przestępstwa na okres od kwietnia do października 2008 r., gdyż oskarżony P. C. był pozbawiony wolności do marca 2008 r. więc, nie mógł we wcześniejszym okresie popełnić przypisanego mu czynu (szersze wywody na ten temat zawarto wcześniej)

- w pkt 24 analogicznie jak w pkt 21b korekty wymagał czasookres przestępstwa, a ponadto ilość odkażonego alkoholu i wysokość należnego podatku akcyzowego z argumentacją jak wyżej tzn. należało odnosić go do odkażonego alkoholu 100%, a nie 95%. W efekcie należność ta wynosi 4 177 064 zł (szczegółowe wyliczenia zawarto przy omawianiu apelacji obrońcy oskarżonego M. S.)

- obniżenie kwoty orzeczonego przepadku równowartości korzyści majątkowej w pkt 27 wyroku do kwoty 900 zł jest efektem zmniejszenia ilości odkażonego alkoholu w pkt 21a do 6000 l (6x150 zł), a w pkt 28 wadliwego jej obliczenia.

Skoro sąd I instancji przyjął, że oskarżony P. C. za każde odkażenie 1000 l rozcieńczalnika otrzymywał od oskarżonego D. S. 200zł, to za 99 000 l (88715l + 9600 kg) otrzymał 19 800 zł. (99x 200 zł), a nie 56 000 zł. Nie wiadomo zatem na jakiej podstawie sąd dokonał tych ostatnich wyliczeń, bo tego nie wyjaśnił. Przepadek z art. 45§ 1 kk musi być ściśle związany z przestępstwem, w związku z którym jest orzekany, więc nie może odnosić się do ewentualnych innych korzyści uzyskanych za usługi świadczone przez oskarżonego

P. C. oskarżonemu D. S., gdy dla niego pracował jako kierowca, np. za przewożenie z legalnych źródeł rozcieńczalnika. Z żadnego wszak dowodu nie wynika, by kwota 7000 zł miesięcznie wypłacana była oskarżonemu P. C. za odkażanie alkoholu etylowego, bo musiałby go odkażać 35 000 l miesięczne, a takie ilości z ustaleń sądu i materiału dowodowego sprawy nie wynikają.

Wobec zmiany opisów poszczególnych czynów na korzyść oskarżonego P. C., sąd odwoławczy złagodził orzeczone za nie kary, za wyjątkiem czynu z pkt. 23, w którym skrócenie czasu popełnienia przestępstwa nie miało wpływu na ilość i wartość jego przedmiotu. Orzekł też na nowo łagodniejszą karę łączną pozbawienia wolności, (1 rok i 5 miesięcy) uwzględniając stopień asperacji kar jednostkowych zastosowany w zaskarżonym wyroku. Nie znalazł jednak podstaw do zastosowania instytucji z art. 60§ 3 kk

i wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, o czym mowa będzie dalej.

Odnośnie apelacji obrońców oskarżonych P. C. i D. S. w zakresie dotyczącym niezastosowania wobec tych oskarżonych regulacji z art. 60§3 kk

Rację niewątpliwie mają obrońcy twierdząc, że obaj oskarżeni przyczynili się znacząco do wyjaśnienia szeregu okoliczności sprawy i współpracowali z organami ścigania. Nie oznacza to jednak, że powinna być wobec nich zastosowana regulacja z art. 60§3 kk, która ma charakter absolutnie wyjątkowy i jest obwarowana szeregiem warunków, z których nie wszystkie omawiani oskarżeni spełniają. Wymagane warunki to:

- popełnienie przestępstwa we współdziałaniu z co najmniej dwiema osobami

- przekazanie organowi powołanemu do ścigania przestępstw wszystkich istotnych w sprawie, posiadanych przez siebie informacji o osobach współdziałających oraz okolicznościach popełnienia przestępstwa

- na gruncie art. 540 a kpk potwierdzenie w postępowaniu karnym ujawnionych przez siebie informacji.

Już pierwszy warunek w odniesieniu do czynów popełnionych przez oskarżonego

P. C. wspólnie i porozumieniu z oskarżonym A. T. nie został spełniony, choć obrońca w apelacji nie dostrzegając tego, wskazał szereg okoliczności, dotyczących tych czynów które, jego zdaniem, za zastosowaniem art. 60§3 kk przemawiają. Warunek ten został natomiast spełniony odnośnie czynów popełnionych w ramach zorganizowanej

grupy przestępczej, kierowanej przez oskarżonego D. S.. Największej jednak uwagi wymaga warunek drugi, bowiem jego interpretacja nastęrcza niemało problemów. Nie budzi jednak najmniejszych wątpliwości, że przyznanie się oskarżonych do winy i złożenie nawet szczegółowych wyjaśnień, nie jest równoznaczne z uznaniem, że jest to ujawnienie

w rozumieniu art. 60§3 kk. Ujawnienie to wszechstronnie wyjaśnienie okoliczności przestępstwa, roli poszczególnych współdziałających osób, w tym ujawniającego wraz z informacjami o wyrządzonej szkodzie i podziale zysków. Ujawnienie to poza tym tylko takie wyjaśnienia, w których dostrzega się szczególnego rodzaju szczery i krytyczny stosunek sprawcy do popełnionego czynu. Szczerość, pełność i niezmiennosc wyjaśnień oraz ich stabilność są tymi cechami, które pozwalają przyjąć, że istotnie oskarżony działał w zamiarze ujawnienia okoliczności przestępstwa i osób współdziałających. Tym samym sprawca, który zmienia, modyfikuje czy uniemożliwia wyjaśnienie niektórych okoliczności poprzez fakt odmowy odpowiedzi na pytania zmierzające do wyjaśnienia tych okoliczności, nie może korzystać z obligatoryjnego złagodzenia kary (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 22.II.07 II AKa 13/07 – LEX nr 312485 i z dnia 23. IV. 15 II AKa 39/15).

Dogłębna analiza treści wyjaśnień i postawy w procesie oskarżonego P. C. nie pozwala jednak na bezkrytyczne uznanie, że spełnia on wskazane wyżej warunki, choć niewątpliwie ujawnił szereg znaczących, istotnych w sprawie informacji, także na temat osób współdziałających. Korzystając jednak przed sądem z prawa do odmowy składania wyjaśnień, a nade wszystko odmowy odpowiedzi na pytania, uniemożliwił sądowi wyjaśnienie wielu istotnych okoliczności popełnionych przestępstw, a oceny tej nie zmienia fakt, że podtrzymał na rozprawie wszystkie odczytane wyjaśnienia. Wszak między niektórymi z nich były różnice (np. co do ilości odkażonego alkoholu) a inne wymagały dodatkowych wyjaśnień (np. co do korzystania z pomieszczeń w K. D. przez A. T. i

D. S., czasookresu odkażania dla D. S., czy wysokości uzyskanych korzyści majątkowych), co skutkowało musiało czynieniem ustaleń przy zastosowaniu reguły z art. 5§2 kpk.

Z kolei oskarżony D. S. co prawda udzielał w końcowej części rozprawy odpowiedzi na pytania, ale analiza zarówno tych wyjaśnień, jak i wcześniejszych, wskazuje na to, że nie do końca były one szczerze i konsekwentne. W końcowej części rozprawy wszak ewidentnie zaniżał osiągniętą przez siebie korzyść majątkową, choć jakiś czas wcześniej potwierdził swoje wyjaśnienia ze śledztwa gdzie precyzyjnie wyliczył swój zysk. To samo dotyczy korzyści osiągniętych przez oskarżonego M. S. i P. C., bo i co do nich w postępowaniu sądowym najpierw potwierdził wyjaśnienia ze śledztwa, a potem znacząco podane kwoty obniżał. Nie sposób przy tym podzielić stanowiska obrońcy oskarżonego D. S., że ta niekonsekwencja była wynikiem obiektywnych trudności w ustaleniu owych korzyści, skoro proceder odkażania realizowany był jedynie w składzie trzyosobowym, a stawki wynagrodzenia były stałe (dla oskarżonego M. S. połowa zysku, a dla oskarżonego P. C. po 200 zł za odkażenie 1000 l skażonego alkoholu.).

Nawet gdyby uznać, że w przypadku K. W. oskarżony ten posiadał tylko taką wiedzę, jaką przedstawił w postępowaniu karnym, to i tak wskazane wyżej okoliczności, w połączeniu z mało konsekwentnymi wyjaśnieniami dotyczącymi czasu przystąpienia oskarżonego M. S. do grupy przestępczej, przeciwko zastosowaniu

art. 60§3 kk przemawiają. Na marginesie zaś wypada zauważyć, że sąd odwoławczy nie kwestionuje, iż obaj omawiani oskarżeni składając wyjaśnienia w śledztwie w swoim subiektywnym przekonaniu przekazywali informacje organom ścigania nieznane, choć obiektywnie, szereg z nich było znanych.

Nie mniej jednak podkreślić należy, że mimo braku podstaw do zastosowania art. 60§3 kk obaj oskarżeni zasługują na to, by ich postawa w procesie została we właściwy sposób doceniona, mimo szeregu okoliczności obciążających, wyczerpująco naprowadzonych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, dlatego stosunkowo łagodne kary im wymierzone uznać należy za właściwie wyważone, mimo rangi i ilości przypisanych im przestępstw.

Na koniec należy wreszcie odnieść się do przewijającej się w treści apelacji obrońcy oskarżonego D. S. kwestii wysokości osiągniętej przez tego oskarżonego korzyści majątkowej, choć zarzutu w tym przedmiocie w apelacji nie postawiono. Otóż, nie jest tak, jak twierdzi apelujący, że jakkolwiek wpływ na wartość 171 000 zł, przyjętą w zaskarżonym wyroku miały informacje Urzędu Celnego, gdyż powstała ona wyłącznie w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego, że odkażanie 1000 l rozcieńczalnika dawało zysk w kwocie 1500 zł (114x1500 zł). Podkreślał przy

tym, że chodzi o czysty zysk (k 683 v). Trudno doprawdy w tej sytuacji podzielić rozważania apelującego na temat dodatkowych kosztów, jakie oskarżony musiał ponosić w ramach dystrybucji odkażonego alkoholu, bo nie mają one w tej sytuacji żadnego znaczenia. Wyliczenia Urzędu Celnego miały natomiast znaczenie dla ustalenia wartości odkażonego alkoholu etylowego oraz wysokości uszczuplonej należności podatkowej, których to wielkości obrońca nie kwestionuje.

Reasumując- wyrok w zakresie dotyczącym oskarżonego D. S. wymagał zmiany w następujący sposób:

- w pkt 1,2 i 3 czasokres popełnienia przestępstwa należało ograniczyć do okresu od października 2008 r. do czerwca 2009 r., z przyczyn, o których była mowa przy okazji omawiania apelacji obrońcy oskarżonego P. C. i M. S., czego konsekwencją było też odpowiednie zmniejszenie ilości skażonego i odkażonego alkoholu etylowego oraz jego wartości a nadto wysokości uszczuplonego podatku akcyzowego, jak w przypadku dwóch pozostałych oskarżonych.

- w pkt 6 obniżeniu podlegała kwota przepadku do kwoty 112 100zł bo 99 000 l rozcieńczalnika, po odkażeniu dawało korzyść 148 500 zł (99 x 1500 zł) pomniejszoną o część oskarżonego M. S. (36 400 zł), a w pkt 7 do wysokości uszczuplonego podatku akcyzowego (4 177 064 zł).

W efekcie zmiany opisów czynów przypisanych oskarżonemu D. S. na jego korzyść, sąd odwoławczy złagodził wymierzone za nie kary jednostkowe, a orzekając nową karę łączną w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy ukształtował jej wysokość na poziomie niższym niż Sąd Okręgowy, uwzględniając jednakże zastosowany przez ten sąd stopień asperacji kar jednostkowych oraz przyczynienie się tego oskarżonego do ujawnienia szeregu istotnych okoliczności związanych z działaniem zorganizowanej grupy przestępczej. Miał też w polu widzenia obciążenia finansowe, jakie na tym oskarżonym ciążyą w związku z treścią wyroku. Brak jednak podstaw do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Dotyczy to zresztą wszystkich oskarżonych. W zupełności bowiem zgodzić się należy z sądem I instancji, że rozmiary ich przestępczej działalności, jej czasookres, wartość przedmiotów przestępstwa i wysokość uszczuplonych należności publicznoprawnych świadczą o znacznym stopniu społecznej szkodliwości wszystkich przypisanych im czynów. Wyzwajający zaś stosunek do porządku prawnego, brak opamiętania, gdy organa ścigania ujawniały fragmenty procederu (wkrótce po „wpadce” rozlewni przy ul. (...) oskarżony D. S. kontynuuje przestępczą działalność, a oskarżony M. S. ją podejmuje; mimo zatrzymania G. S. z papierosami bez akcyzy zakupionymi od oskarżonego A. T., ten ostatni kontynuuje swój proceder), świadczy o dużym nasileniu złej woli i uporze w realizacji przestępczych celów. Dodać do tego należy kilkukrotną uprzednią karalność oskarżonego D. S., P. C. i M. S. w tym fakt, że oskarżony P. C. zaraz po opuszczeniu zakładu karnego przystąpił do kolejnego łamania prawa, co świadczy o nieskuteczności wcześniej podejmowanych oddziaływań resocjalizacyjnych. Wprawdzie oskarżony A. T. nie był wcześniej karany, ale sama ta okoliczność nie wystarcza do wyprowadzenia pozytywnej prognozy kryminologicznej, gdy zważy się na inne wskazane wyżej okoliczności.

Nie bez znaczenia przy wymiarze kary jest też wzgląd na jej społeczne oddziaływanie, by tak rozległa działalność przestępcza, jaką oskarżeni prowadzili spotkała się z odpowiednią represją karną. Wymierzone zatem kary uznać należy za właściwie wyważone, pozbawione cech rażącej niewspółmierności, a przy tym sprawiedliwe.

Na koniec sąd odwoławczy pragnie zaznaczyć, że mimo iż zaskarżony wyrok wydany został przez Sąd Okręgowy w oparciu o przepisy obowiązujące do dnia 30 VI 2015 r. aktualnie brak było podstaw do uznania, że są one względniejsze przy braku przesłanek do zastosowania wobec oskarżonych instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Poza brakiem pozytywnej prognozy społeczno – kryminalistycznej warunkowemu zawieszeniu wykonania kary sprzeciwia się nadto treść art. 69§3 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 VI 2015 r., który wobec sprawcy skazanego w warunkach art.

65§ 1kk pozwalał na zastosowanie tej instytucji w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, a tych nie sposób dopatrzeć się w realiach niniejszej sprawy.

Podsumowując – Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w sposób wyżej wskazany i zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, mając na względzie ich sytuację rodzinną i majątkową oraz obciążenia finansowe wynikające z treści wyroku. Zasadził też wynagrodzenie dla obrońcy z urzędu oskarżonego P. C. wobec jego udziału w tym postępowaniu na 8 terminach rozprawy i nieopłacenia obrony

Sygn. akt II AKa 22/16

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2017 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SA Helena Kubaty

Protokolant: Magdalena Bauer

po rozpoznaniu w sprawie skazanego **M. S.**

z wniosku Dyrektora Aresztu Śledczego w K.

w przedmiocie sprostowania nieprawidłowego zaliczenia okresu tymczasowego aresztowania na poczet orzeczonej kary

na podstawie art. 420 § 2 k.p.k.

postanawia

zaliczyć skazanemu M. S. na poczet kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie IV prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 29 grudnia 2016 roku sygn. akt II AKa 22/16 okres tymczasowego aresztowania od dnia 15 września 2009 roku do dnia 29 stycznia 2010 roku w miejsce nieprawidłowego zaliczenia od dnia 25 czerwca 2009 roku do dnia 21 grudnia 2009 roku

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 grudnia 2016 roku, o sygn. akt II AKa 22/16, Sąd Apelacyjny w Katowicach, w punkcie IV sentencji na poczet kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności zaliczył skazanemu M. S. okres tymczasowego aresztowania od dnia 25 czerwca 2009 roku do dnia 21 grudnia 2009 roku.

Jak wynika natomiast z dokumentacji zawartej w aktach sprawy, tj. protokołu zatrzymania M. S. (k.1461, tom VIII), nastąpiło ono w dniu 15 września 2009 roku. Zgodnie z treścią postanowienia o uchyleniu i zmianie środka zapobiegawczego (k.1547, tom VIII) został natomiast zwolniony z jednostki penitencjarnej w dniu 29 stycznia 2010 roku.

W związku z powyższym niezbędne stało się skorygowanie w trybie art. 420 § 2 k.p.k. zaistniałej rozbieżności oraz prawidłowe zaliczenie skazanemu M. S. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie w zakresie opisanym w części dyspozytywnej postanowienia.